

anslåede linie. Dette gjaldt således bl. a. USA, Storbritannien, Danmark, Norge og Sverige.

Venezuelas repræsentant gjorde på 18 latinamerikanske delegationers vegne i hovedtræk rede for disse landes fælles særlige standpunkt. På grundlag af dette og de senere talrige indlæg fra latinamerikansk side kan disse landes stilling i korthed gives således:

Det anerkendtes, at Congo-operationerne var nødvendige, og at det var alle FN-medlemmernes pligt at støtte foranstaltninger til sikring af fred og sikkerhed. Udgifterne hertil, og specielt udgifterne til UNOC, måtte imidlertid ikke betragtes som normale FN-udgifter, der finansieredes over det regulære budget, og de burde ikke pålignes medlemmerne i overensstemmelse med den sædvanlige bidragsskala, men på grundlag af andre kriterier. Som sådanne andre kriterier nævntes først visse medlemslandes særlige ansvar for opretholdelse af fred og sikkerhed og særlige privilegier; disse lande — de faste sikkerhedsrådsmedlemmer — burde bære en større del af udgifterne til UNOC. Dernæst burde også lande, der på grund af deres politiske, økonomiske eller finansielle interesser i Congo var mere direkte berørt end andre af Congo-operationerne, yde et større bidrag, end der kunne kræves af medlemsstater, som ikke havde sådanne særlige interesser. Bortset herfra skulle der efter latinamerikansk opfattelse alene ydes symbolske bidrag på grundlag af den sædvanlige bidragsskala. Et forslag om den nærmere fordeling af totaludgiften på grundlag af en sådan opdeling indeholdtes i det nedenfor omtalte, af 18 latinamerikanske lande fremsatte resolutionsforslag, der også gav en nøjere formulering af „interessesynspunktet“.

Det var åbenbart af primær interesse for de latinamerikanske lande at søge at opnå tilslutning til synspunktet om, at UNOC-udgifterne var væsensforskellige fra FNs udgifter i øvrigt, således at de ikke omfattedes af pagtens art. 17, stk. 2, eller 19, og der argumenteredes omstændeligt herfor, især i indlæg fra Mexicos delegerede. Dette synspunkt blev imødegået fra flere sider, bl. a. USA og Australien, og også generalsekretær Hammarskjöld ud-

talte sig i udvalget imod den mexikanske opfattelse.

Under den fortsatte debat i udvalget viste det sig, at der bortset fra ganske enkelte undtagelser ikke var nogen tilslutning til den latinamerikanske opfattelse, for så vidt angik udgifternes særegne karakter, og at der var udbredt modstand imod „interessesynspunktet“. De lande, som i givet fald mentes at ville blive omfattet af resolutionsudkastets bestemmelse i denne henseende, var foruden Belgien: Frankrig, Grækenland, Holland, Storbritannien og USA. Samtidig var der almindelig enighed om, at man måtte søge at lette byrden for de økonomisk dårligere stillede lande, og at spørgsmålet om en særlig bidragsskala for udgifter til freds- og sikkerhedsoperationer burde nærmere undersøges.

Den danske delegerede i femte udvalg, ambassaderåd McIlquham Schmidt, fremkom den 11. april med et indlæg, der i det hele var i overensstemmelse med den indstilling, som fandt overvejende tilslutning i udvalget.

På et par undtagelser nær deltog de afroasiatiske lande ikke i debatten førend henimod dens afslutning.

Der fremsattes under forhandlingerne et latinamerikansk, et afro-asiatisk og et canadisk resolutionsforslag til løsning af problemerne.

Ifølge det af de 18 latinamerikanske lande, d. v. s. alle undtagen Cuba og Den dominikanske Republik, fremsatte resolutionsforslag skulle Congo-udgifterne holdes uden for det ordinære budget og baseres på en række nærmere fastsatte principper. Herefter burde sikkerhedsrådets medlemmer bære et større ansvar for opretholdelsen af international fred og sikkerhed ud fra betragtningen, at magt og forpligtelse måtte følges ad, og bidragenes størrelse skulle sættes i forhold til de materielle leveringer. Der foresloges oprettet en særlig konto for FNs Congoudgifter i 1961, som skulle sættes til 120 mill. dollars, hvoraf de 20 mill. kunne refunderes medlemsstaterne. Hovedparten (95 pct.) af udgifterne skulle betales af de faste sikkerhedsrådsmedlemmer og lande med særlige interesser i Congo, resten af alle FNs medlemsstater på basis af den normale bidragsskala.